

La Humanitat

Any II : Núm. 232
Barcelona, dimecres, 5 d'octubre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. :: Telefons 24616 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

La crisi de la Generalitat

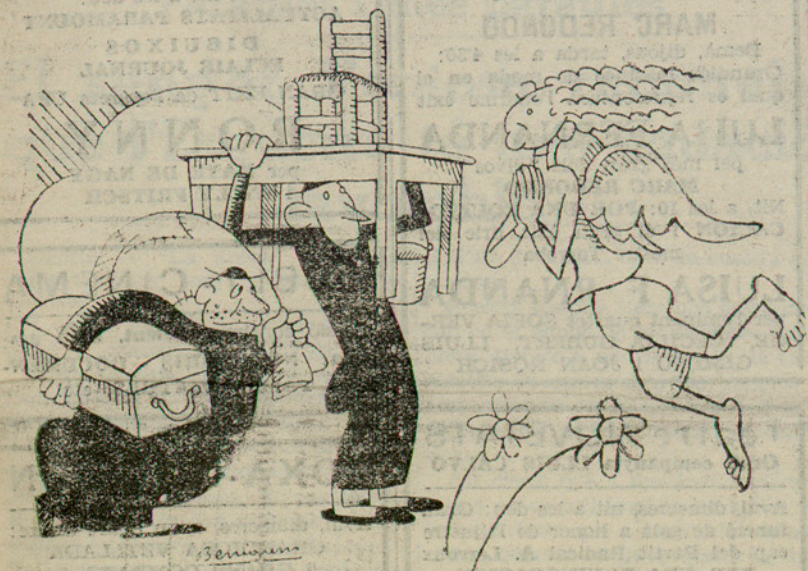
El senyor Serra i Moret no ha dimitit ni dimitirà, per ara

Després de la darrera crisi ocorreguda al Govern de la Generalitat de Catalunya, són nombrosos els rumors que han circulat de noves dimissions i fins diaris de certa solvència se n'han fet ressò i han arribat a afirmar rotundament que el nou conseller d'Economia, senyor Serra i Moret, no seguiria formant part del Govern de Catalunya.

LA HUMANITAT, en el seu deure de tenir al corrent als seus lectors del que hi pugui haver respecte l'afar que ens ocupa, i convenientment informats, podem assegurar que ni el senyor Serra i Moret ha dimitit, ni pensa fer-ho, ni la Unió Socialista, de la qual organització forma part, ha tingut, ni té, per ara, cap inconvenient en què el seu prohom segueixi col·laborant al Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ni ha dimitit, ni per ara és probable que dimiteixi el senyor Serra i Moret.

A més a més, podem afirmar que aquesta tarda ha pres possessió del seu departament, igual que els altres consellers nomenats recentment.

Fonogrames de «La Humanitat»

PREMSA

Com tothom sap, «El Sol» i «La Voz» han canviat d'empresa. Com tothom sap també, «Luz» ha passat a altres mans de les que tenia. No hi ha «trust», ni «càrtel», ni «monopoli», sortosament. El que hi ha, és que el capitalisme liberal ha posat mans a una obra que calia per republicanitzar la premsa, liberalitzar-la. Val molt més que els grans diaris estiguin en mans de gent que sent la República, o que si no la sent la posa en mans dels que la senten, que no pas en mans de gent que bolcoteja el règim del 14 d'abril. Això és essencial. Ara bé, el que no cal tèmmer és un «trust» de tipus antic en el qual quan vulguin els homes dels diners combatre una política — l'impost sobre la renda, per exemple, o l'impost d'utilitats, o una política pacifista, etc. — puguin fer-ho. Precisament l'essència del liberalisme de les noves empreses és que han tingut compte en els nous estatuts de posar una barrera en les relacions entre l'administració i la redacció. És a dir que els redactors tenen una llibertat d'acció de la que abans no gaudien. El capital compleix amb la funció orgànica de cultivar una indústria, treure'n profit, perfeccionar-la. El treball fa l'obra, tal com la veu, seguint les palpitations del país, dintre d'un ordre profundament moral. Hom pensa que la premsa no fa pas gaire més d'un any estava subjecta a un monopoli monàrquic. Tothom tenia diaris menys la República. La República estava orfena d'una representació periodística. Alguns directors i propietaris de diaris havien sabut crear un ambient de simpatia a la República hom sap com i de quina manera. Però actualment la premsa es va republicanitzant. Era necessari i cal celebrar-ho. Potser si en les hores tenebroses de la discussió parlamentària de l'Estatut hi hagués hagut aquesta tendència liberal dintre del periodisme no hi hauria hagut, com sortosament d'ara endavant hi haurà, una campanya sense rèplica. Les noves direccions polítiques són les d'un profund sentit esquerrista. Esquerrista en realitat, ara vol dir conservador. La societat política comprèn que ha arribat l'hora d'una evolució social. És precis donar al país el que les necessitats socials precisen. Una democratització de tots els serveis burocràtics, del centit funcional de l'Estat significa una rebalxa de guany pel capitalisme. Però el capitalisme que com a sistema definitiu ha fracassat arreu del món, a Espanya encara no ha estat una funció operant com a mitjà. Cal que la gent es faci càrrec d'aquest fet. Rellegint aquests dies l'«Eloge du bourgeois français», hom trobava motius per a aplicar-los a la realitat hispànica actual. Com ha dit exactament Azaña, la República ha de crear una classe. Aquesta classe és la petita propietat. On hi ha hagut petita propietat — Catalunya, València, Biscaia, Guipúscoa, Navarra, Alava — per exemple, no hi ha pas hagut el caciquisme infecte i criminal que ha existit i existeix encara a les províncies de grans propietats. Cal crear, doncs, un gros exercit de petits propietaris cooperativistes. És ací el camí de la socialització futura. Però per a arribar a això cal crear la consciència d'aquest estat. Encara no ha estat arrencada de l'ànima del pagès castellà el respecte al senyor de les terres, al feudalisme medieval de què està plena la vida espanyola. Cal donar una consciència nacional. Cal crear una voluntat nacional. Això es pot assolir amb uns anys. Amb els anys que el capitalisme desenvolupi la seva funció social sobre el país. On no passariem per una etapa de la civilització ben precisa per a tenir noció exacta de l'economia política.

Les noves empreses de la premsa de Madrid, han realitzat un gran acte, en dir: —Som els amos dels diners, però no els amos de l'esperitualitat dels diaris. I els directors dels diaris — Manuel Aznar, Lluís Bello, Chaves Nogales — saben que tenen d'avui endavant una independència política que els eleva a la categoria de directors espirituals del país.

LLUCIA VINYES.

PETITS DIALEGS

LES OBLIGADES CÀBALES

—Sembla que els radicals, a la fi, no aniran sols.

—I amb qui aniran?

—Amb altres nucls republicans. Es refien de treure diputats per Girona i Lleida.

—La que va sola és la Lliga.

—Bé, sola no. Posarà molts neutres a la seva candidatura.

—Ho dieu per Josep Maria Tallada?

—També hi posarà capellans...

—I senyores...

—Ara, a Tarragona, els amics de Marcehi Domingo coquetegen amb els d'en Lerroux.

—Diuen que els d'Acció Catalana són optimistes...

—També ho són els radical-socialistes...

—I els socialistes de Madrid...

—Es veu que plouran les candidatures minoritàries.

—Bé, d'ací a la vetlla de les eleccions...

—Sembla que Rovira i Virgili anirà en candidatura...

—I Nicolau d'Oliver i Martí Esteve...

—I David Ferrer i Tomàs Piera...

—I Duran Reynals...

—Com? A Acció Catalana?

—Això no. Podeu pujar-hi de peus.

—L'Admetlla anirà per Barcelona o per Tarragona?

—Aneu a saber. En canvi, Moles Ormelles es presenta per Lleida...

—I Noguera i Comet per Girona...

Manifestacions de l'alcalde

Barcelona ha de construir el seu aeroport.—L'esdevenidor de la nostra ciutat com estació de viatges aeris

Aquest migdia, els periodistes que fan informació a l'Ajuntament han estat rebuts per l'alcalde, senyor Aiguader, amb el qual han sostingut una llarga conversa que ha estat totalment dedicada a posar de manifest la necessitat que Barcelona pugui tenir ben aviat el seu aeroport que la situï en forma digna al costat de les altres poblacions de la seva categoria.

Ha dit el senyor Aiguader que ara sobretot que la línia que passant per Barcelona es perllongarà fins a París, aquesta necessitat del nostre aeroport es feia encara més ostensible.

Encara ha fet notar el senyor Alcalde que, tota vegada que el «Graf Zeppelin» no feia escala en els seus viatges que va normalitzant a París, Barcelona esdevindria una estació obligada i això, és clar, feia que aquest assumpte s'hagués d'estudiar en forma que resultés resolt amb la màxima dignitat.

Referint-se al «Graf Zeppelin» concretament, afegí que era la primera vegada que aquesta aeronau aterrava en plena fosca, cosa que, per tant, era considerada com una «performance».

Preguntat sobre la veritable causa de l'aterratge del «Zeppelin» a Barcelona, ha contestat que, en realitat, era solament el desig de saludar el President per part dels tripulants del mateix.

Com sigui que algun dels informadors expressés la temença que Sabadell passés al davant de Barcelona en la construcció d'un camp d'aterratge, el senyor Aiguader ha aclarit que, en realitat, l'únic cert és que Sabadell tindrà un camp d'aviació militar, cosa que res té a veure amb el camp d'aterratge que ha de construir-se a Barcelona.

Homenatge a Karl Marx La situació política a Xile

Marx

Moscú. — Amb ocasió del cinquantenari de la mort de Karl Marx, el Govern soviètic es prepara per a festejar a Karl Marx amb una gran solemnitat.

L'acadèmia de Ciències farà sortir un recull en dos volums d'articles sobre Karl Marx, dels autors més cèlebres russos i estrangers.

EL NOU GOVERN

Santiago (Xile). — El nou Govern ha quedat de la següent manera:

Interior: Francesc J. Angel Figueroa.

Finances: Eduard Matte.

Guerra: General Sàez.

Justícia: Absalon València.

ELS RADICALS VOLEN LA TORNA DALESSANDRI

Santiago (Xile). — El Partit Radical ha acordat, en una gran proporció equivalent al noranta per cent, demanar que torni Alessandri, com a candidat a la Presidència de la República. Queda una diferència entre Grove i Zanartu.

S'HA FIXAT LA DATA PER LES ELECCIONS

Santiago (Xile). — Les eleccions generals han estat definitivament fixades per al dia 30 del corrent mes.

L'AFER DEL «COSACH» NO SERÀ ENCARA SOLUCIONAT

Santiago (Xile). — Gairebé s'assegura que la qüestió del trust del nitrat «Cosach», no serà definitivament solucionada fins després de l'elecció del President.

ELS REBELS DE L'ATLAS, ES SOTMETEN A FRANÇA

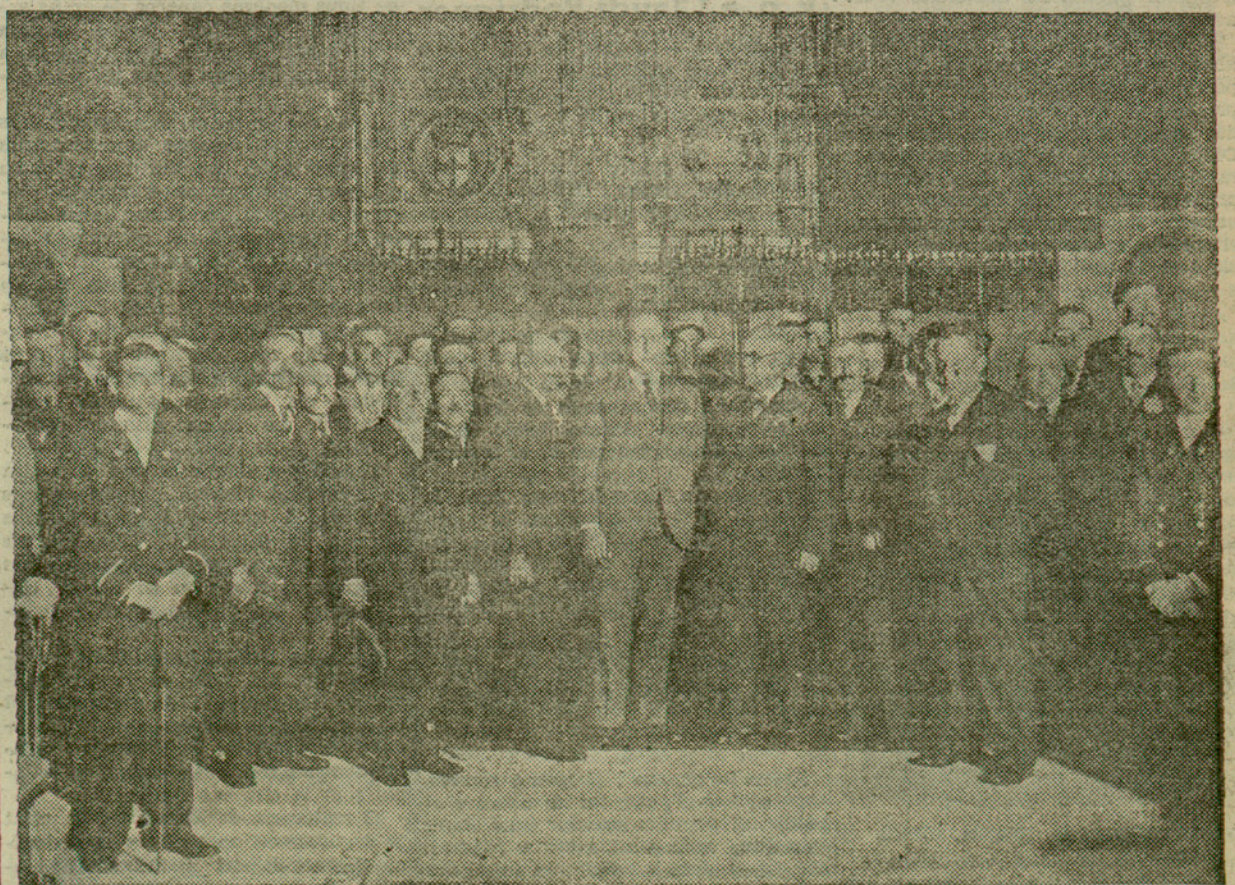
En un mes s'han sotmès 8.000 rebels

París, 5. — L'Agència Fournier comunica un despatx de Casablanca dient que durant aquests dies s'han sotmès a les autoritats franceses importants nucls de rebels, a la regió de l'Atlas.

S'afirma en el dit telegrama que una part de les tribus Ait Haddiden, ha entrat amb els seus ramats a les línies franceses, deixant a casa seva les provisions de blat, detall que té gran importància al Marroc perquè demostra que els indígenes fien les seves hisendes a la vigilància del Maghzen.

Més de 3.000 dissidents de les altes muntanyes han demanat a França l'«amman» (perdó).

En total, es calcula que durant els darrers 30 dies s'han sotmès a França 8.000 rebels.

Anit passada, invitats per l'Ajuntament, els components de la Societat Philharmonique de l'Isle Jourdain, visitaren la Casa de la Ciutat. Foren rebuts pel tinent d'alcalde senyor Ventós, el qual els donà la benvinguda en nom de l'alcalde. Els forasters visitaren les principals dependències de les Cases Consistorials i van ésser obsequiats amb un lloix al Saló del Nou Consistori. L'expedició retorna avui al seu país.